Спосіб одержання похідних гідрохлоридів 1,3-дигідро-2Н-індол-2-імінів загальної формули:

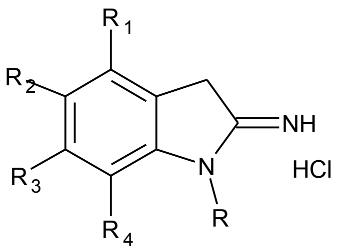

,

де (a) $R=R_1=R_2=R_3=R_4=H$,
(b) $R=CH_3$, $R_1=R_2=R_3=R_4=H$,
(c) $R_2=CH_3$, $R=R_1=R_3=R_4=H$,
(d) $R_1=Br$, $R=R_2=R_3=R_4=H$,
(e) $R_3=Br$, $R=R_1=R_2=R_4=H$,
(f) $R_4=Br$, $R=R_1=R_2=R_3=H$,
(g) $R_3=Br$, $R=CH_3$, $R_1=R_2=R_4=H$,
(h) $R_2=F$, $R=R_1=R_3=R_4=H$,
(i) $R_3=F$, $R=R_1=R_2=R_4=H$,
(j) $R_2=Cl$, $R=R_1=R_3=R_4=H$,
(k) $R_2=Cl$, $R=CH_3$, $R_1=R_3=R_4=H$,
(l) $R_2=Br$, $R=R_1=R_3=R_4=H$,
шляхом гідролізу похідної сполуки індолкарбонової кислоти водним розчином соляної кислоти, який **відрізняється** тим, що як похідну сполуку індолкарбонової кислоти використовують речовину, вибрану з ряду: хлор-, бром-, фтор-, метил-похідна етил 2-аміноіндол-3-карбоксилатів, а розчин соляної кислоти використовують 20 %-ної концентрації з подальшим виділенням цільових продуктів загальноприйнятими методами.